

leverandøren og borgeren bliver reguleret i friplejeboligloven. Og der er det igen de hensyn, som jeg synes har vejet tungest i forhold til, om der skulle være tilgængelighed til at etablere de her boliger i lejede bygninger.

Men jeg vil også tilkendegive, at vi fra ministeriets side gerne vil lave en beskrivelse af, hvad der nu vil gøre sig gældende for de nuværende friplejeboliger, hvordan deres muligheder er, hvordan hele processen vil forløbe. Og jeg vil også sige, at vi fra ministeriets side vil være meget behjælpelige med at finde en løsning for de eksisterende friplejeboliger – ingen tvivl om det. Vi har allerede på nuværende tidspunkt også haft mange gode samtaler med de eksisterende friplejehjem for netop at høre deres syn på sagen, og hvilke problemer de synes gør sig gældende.

Fru Lise von Seelen var inde på, at der var mange uafklarede vinkler. Jeg må sige, at det stiller jeg mig uforstående over for. Det kan godt være, der er ting, man er uenig i, men der er rent faktisk stillet i alt 124 spørgsmål – der mangler så en besvarelse på det sidste vedrørende kammeradvokatens undersøgelse – og der har vi jo svaret meget grundigt på de forskellige elementer, der kunne være. Jeg medgiver, at det er kompliceret stof, specielt når man kommer ind på lejeforholdene m.v.

Men det, jeg i den grad savner fra Socialdemokraternes side, er en forståelse og en respekt for, at ældre gerne selv vil vælge, hvor det er, de skal bo, og de får med det her lovforslag udvidede valgmuligheder. Vi giver dem en mulighed for, en ret til at sige: Vi vil gerne hen på et friplejehjem, og så selvfølgelig en mulighed for, at det, der er der, er det, de gerne vil og f.eks. kan være i overensstemmelse med de værdier, som de gerne vil have det sted, hvor de nu vil bo.

Men det er altså et opgør med, at det er kommunen, der bestemmer, om den vil give penge med. Nu får den ældre retten til at få pengene med.

Med hensyn til diskussionen omkring tilkøb skal jeg sige, at tilkøbsregelsættet jo ikke reguleres i den her lov. Det er et spørgsmål om, hvad det er for nogle aktiviteter, kommunerne må tage sig af, og det vil sige, det er i det regelsæt, man skal diskutere, hvad tilkøbsmulighederne er. For tilkøbsmulighederne er der jo allerede i dag for private leverandører. Hvis man bor på et kommunalt plejehjem, kan man selvfølgelig også foretage tilkøb – men hos andre private leverandører og ikke hos den kommunale leve-

randør – ligesom man jo i dag i de selvejende institutioner, i de friplejehjem, der er, kan foretage tilkøb. Den mulighed er der allerede i dag, og den bliver som sagt ikke reguleret med det her lovforslag, men det er styrelsesreglerne for, hvad det er, en kommune må tage sig af. Det er der, det hører hjemme.

Kl. 14.15

Så er der flere, der har været inde på, at man gerne vil have lovforslaget tilbage mellem anden- og tredjebehandlingen, og det synes jeg er helt fint. Skulle der virkelig være spørgsmål, som ikke er blevet stillet endnu, eller ting, der dukker op, er det jo fint, at vi har yderligere mulighed for at få vendt de spørgsmål, der måtte være.

Men det her drejer sig om at udvise respekt for den ældre og det, som den ældre gerne vil have skal gøre sig gældende, når man også er dybt afhængig af pleje og omsorg.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren bliver ved med at gentage, at baggrunden for dette forslag om fri os for de andreboliger er de ældres mulighed for selv at bestemme, hvor de vil bo. Det, som vi hører, og som er helt afgørende for ældre, er, at de gerne vil have ret til selv at bestemme, hvornår de skal flytte på plejehjem. Det vil regeringen ikke gå ind og ændre på, så vidt jeg har forstået. Det vil stadig være sådan, at det er kommunen, der afgør, om man kan flytte på plejehjem eller ej. Det er det, som virkelig mange har henvendt sig om.

Så har der været spørgsmålet om de selvejende plejehjemsmuligheder, men det er heller ikke det, ministeren går ind og gør noget ved med det her forslag. Det, ministeren gør, er netop at lave fri os for de andreboliger, hvor de, der har råd, kan bo sammen, fordi man giver leverandørerne mulighed for at sortere.

Ministeren har så måttet erkende, at man ikke kan sortere for religion, politisk overbevisning osv., men man kan jo stadig væk fra plejehjemets side sortere efter andre ting, og hele problemet med den detaljerede lovgivning opstår jo, fordi ministeren går ind og gør pleje og omsorg til en vare i stedet for at sige, det er omsorgen, der burde være det afgørende.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er jo et velkendt synspunkt, at Enhedslisten mener, at det offentlige skal være sådan et tag-